Αριθμός 1164/2021 Α
Ημερομηνία απόφασης 29 Ιουλίου 2021

ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΡΙΘ. 1164/2021

Δικαστήριο: Εφετείο Διοικητικών Υποθέσεων

Σύνθεση: Εξ μέλη

Ο Δικαστής Αθανάσιος Μαρκόπουλος

Ο Δικαστής Ιωάννης Κωνσταντινίδης, Εισηγητής

Η Δικαστής Ελένη Παπαδοπούλου

Η Δικαστής Μαρία Σταυρίδου

Η Δικαστής Νικολέτα Βασιλείου

Η Δικαστής Χρυσούλα Ανδρεάδη

Γραμματέας: Κωνσταντίνος Λιάκος

Προσφεύγων

Ο προσφεύγων Δημήτριος Αλεξανδρόπουλος του Νικολάου, κάτοικος Αγίου Ιωάννου Ρέντη, οδός Ιερά Οδός αριθ. 112, με αριθμό μητρώου δημοσίου υπαλλήλου 4471, ο οποίος παρέστη αυτοπροσώπως και εκπροσωπήθηκε από τον δικηγόρο Αθανάσιο Μαρκόπουλο (ΑΜ ΔΣΑ 18342), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις και προσκόμισε έγγραφα.

Καθ' ου η προσφυγή

Η καθ' ης η προσφυγή Ανώνυμη Εταιρεία Ηλεκτρισμού Αττικής, με διακριτικό τίτλο «ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ Α.Ε.», με έδρα στο Μαρούσι Αττικής, οδός Κηφισίας αριθ. 45, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον δικηγόρο Ιωάννη Κωνσταντινίδη (ΑΜ ΔΣΑ 21507), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις και προσκόμισε έγγραφα.

Παρεμβαίνων

Ο παρεμβαίνων Σύλλογος Εργαζομένων Ηλεκτρισμού Αττικής, με διακριτικό τίτλο «ΣΕΗΑ», με έδρα στο Μαρούσι Αττικής, οδός Κηφισίας αριθ. 45, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον δικηγόρο Νικόλαο Παπαδόπουλο (ΑΜ ΔΣΑ 19876), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις και προσκόμισε έγγραφα.

Αντικείμενο της προσφυγής

Αίτηση του προσφεύγοντος με την οποία ζητεί την ακύρωση της υπ' αριθ. 2147/2020 απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της καθ' ης η προσφυγή, με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση του προσφεύγοντος κατά της πειθαρχικής ποινής της οριστικής παύσης από την υπηρεσία, η οποία του επιβλήθηκε με την υπ' αριθ. 1893/2019 απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου της ίδιας εταιρείας, για πειθαρχικό παράπτωμα που φέρεται να τέλεσε κατά τη διάρκεια της άδειας ειδικού σκοπού του.

Ιστορικό της διαφοράς

Ο προσφεύγων προσλήφθηκε στην καθ' ης η προσφυγή την 3η Μαρτίου 2008 με σύμβαση αορίστου χρόνου και κατείχε τη θέση του τεχνικού ελέγχου δικτύου μέσης τάσης στο Τμήμα Ελέγχου Δικτύου Βορείων Προαστίων. Από τον Ιούνιο του 2018 ήταν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του παρεμβαίνοντος συλλόγου εργαζομένων και, στο πλαίσιο των καθηκόντων του, είχε δημοσίως εκφράσει αντιρρήσεις για σχέδιο αναδιάρθρωσης των βαρδιών που, κατά τη γνώμη του, έθετε σε κίνδυνο την ασφάλεια των συνεργείων.

Στις 14 Μαΐου 2019 ο προσφεύγων υπέβαλε αίτημα άδειας ειδικού σκοπού διάρκειας τριών μηνών, προκειμένου να συνοδεύσει τη σύζυγό του στη Θεσσαλονίκη για ιατρικές εξετάσεις. Το αίτημα εγκρίθηκε προφορικά από τον προϊστάμενό του, χωρίς όμως να καταχωρισθεί έγκαιρα στο σύστημα διαχείρισης προσωπικού. Η άδεια έληξε στις 13 Αυγούστου 2019 και ο προσφεύγων επέστρεψε στην υπηρεσία του την επομένη.

Στις 22 Οκτωβρίου 2019 κατατέθηκε στο Πειθαρχικό Συμβούλιο της καθ' ης η προσφυγή έγγραφη καταγγελία, η οποία αποδιδόταν σε ανώνυμο συνάδελφο, με την οποία ισχυριζόταν ότι ο προσφεύγων κατά τη διάρκεια της άδειας ειδικού σκοπού του εργαζόταν παράνομα ως οδηγός ταξί. Η καταγγελία συνοδευόταν από φωτογραφίες και αντίγραφα αποδείξεων. Το Πειθαρχικό Συμβούλιο διέταξε προκαταρκτική εξέταση και στη συνέχεια κίνησε πειθαρχική διαδικασία.

Κατά τη διάρκεια της πειθαρχικής διαδικασίας ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ότι η καταγγελία αποτελούσε αντίποινα για τις δημόσιες τοποθετήσεις του ως μέλους του συλλόγου εργαζομένων. Ζήτησε την κλήτευση του καταγγέλλοντος προκειμένου να εξεταστεί μάρτυρας, αλλά το αίτημα απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι η ταυτότητα του καταγγέλλοντος δεν είχε αποκαλυφθεί. Η απόρριψη αυτή αποτέλεσε ένα από τα σημεία που προσέβαλε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου.

Το Πειθαρχικό Συμβούλιο, με την υπ' αριθ. 1893/2019 απόφασή του, έκρινε ότι ο προσφεύγων είχε παραβιάσει τις διατάξεις περί άδειας ειδικού σκοπού και του επέβαλε την ποινή της οριστικής παύσης από την υπηρεσία. Η απόφαση κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 4 Δεκεμβρίου 2019. Ο προσφεύγων άσκησε ένσταση ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου της καθ' ης η προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση.

Νομικό πλαίσιο

Σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ. 2 του Κανονισμού Πειθαρχικής Διαδικασίας Προσωπικού Ηλεκτρισμού Αττικής Α.Ε., η άδεια ειδικού σκοπού χορηγείται μόνο μετά από έγγραφη αίτηση και η χορήγησή της καταχωρίζεται στο σύστημα διαχείρισης προσωπικού πριν από την έναρξη της άδειας. Η προφορική έγκριση δεν παράγει έννομα αποτελέσματα.

Σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 1 του ίδιου Κανονισμού, η ποινή της οριστικής παύσης επιβάλλεται μόνο για παραπτώματα που έχουν τελεστεί κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας ή σε άμεση σχέση με αυτήν. Παραπτώματα που τελούνται κατά τη διάρκεια άδειας ειδικού σκοπού τιμωρούνται με ποινή μέχρι και τριών μηνών αποστέρησης αποδοχών.

Σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 4 του Κανονισμού Εσωτερικής Λειτουργίας του Διοικητικού Εφετείου Διοικητικών Υποθέσεων, η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου είναι εξήντα ημέρες από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης.

Σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 1 του Κανονισμού Πειθαρχικής Διαδικασίας Προσωπικού Ηλεκτρισμού Αττικής Α.Ε., ο κατηγορούμενος έχει δικαίωμα να προτείνει μάρτυρες και να ζητήσει την κλήτευσή τους, εκτός εάν το Πειθαρχικό Συμβούλιο κρίνει ότι η κατάθεσή τους είναι προφανώς άσχετη με την υπόθεση.

Σκεπτικό

Ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους ακύρωσης. Πρώτον, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη διότι στηρίχθηκε σε καταγγελία ανώνυμου συναδέλφου, η ταυτότητα του οποίου δεν αποκαλύφθηκε ποτέ, παραβιάζοντας έτσι το δικαίωμα του κατηγορουμένου να γνωρίζει και να αντικρούσει τους μάρτυρες κατηγορίας. Δεύτερον, ότι η ποινή της οριστικής παύσης είναι δυσανάλογη σε σχέση με το παράπτωμα, το οποίο, ακόμη και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένο, τελέστηκε εκτός υπηρεσίας και δεν προκάλεσε καμία ζημία στην εταιρεία. Τρίτον, ότι η απόρριψη του αιτήματος κλήτευσης του καταγγέλλοντος μάρτυρα αποτελεί ουσιώδη παράβαση της πειθαρχικής διαδικασίας.

Η καθ' ης η προσφυγή αντικρούει τους λόγους ακύρωσης και υποστηρίζει ότι η καταγγελία περιείχε επαρκή στοιχεία για να θεμελιώσει τη βασιμότητά της, ότι η ποινή είναι ανάλογη με τη βαρύτητα της πράξης και ότι η απόρριψη του αιτήματος κλήτευσης δικαιολογείται από το γεγονός ότι η ταυτότητα του καταγγέλλοντος δεν είχε αποκαλυφθεί ποτέ.

Ο παρεμβαίνων σύλλογος εργαζομένων προσθέτει ότι η καταγγελία αποτελεί μέρος ευρύτερης προσπάθειας εκφοβισμού των μελών του διοικητικού συμβουλίου του συλλόγου και ότι η ποινή της οριστικής παύσης είναι ιδιαίτερα αυστηρή σε σχέση με παρόμοιες περιπτώσεις που έχουν εξεταστεί στο παρελθόν.

Το Δικαστήριο, αφού μελέτησε τα δικόγραφα και τα έγγραφα της δικογραφίας, κρίνει τα εξής.

Ο πρώτος λόγος ακύρωσης είναι βάσιμος. Η καταγγελία ανώνυμου συναδέλφου, χωρίς αποκάλυψη της ταυτότητας του καταγγέλλοντος, δεν μπορεί από μόνη της να θεμελιώσει πειθαρχική ποινή, διότι στερεί από τον κατηγορούμενο το δικαίωμα να αντικρούσει τους μάρτυρες κατηγορίας. Η απόρριψη του αιτήματος κλήτευσης του καταγγέλλοντος μάρτυρα αποτελεί επίσης ουσιώδη παράβαση της πειθαρχικής διαδικασίας, καθώς η κατάθεσή του θα μπορούσε να είναι κρίσιμη για την εκτίμηση της αξιοπιστίας της καταγγελίας.

Ο δεύτερος λόγος ακύρωσης είναι επίσης βάσιμος. Η ποινή της οριστικής παύσης είναι δυσανάλογη σε σχέση με το παράπτωμα, το οποίο, ακόμη και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένο, τελέστηκε εκτός υπηρεσίας και δεν προκάλεσε καμία ζημία στην εταιρεία. Η ποινή αυτή δεν είναι ανάλογη με τη βαρύτητα της πράξης και παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας.

Ο τρίτος λόγος ακύρωσης είναι περιττός, καθώς οι δύο πρώτοι λόγοι είναι αρκετοί για την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης.

Διατακτικό

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο

Δέχεται την προσφυγή.

Ακυρώνει την υπ' αριθ. 2147/2020 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της καθ' ης η προσφυγή.

Επιστρέφει την υπόθεση στην καθ' ης η προσφυγή για νέα κρίση.

Επιβάλλει στην καθ' ης η προσφυγή τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος, τα οποία ανέρχονται στο ποσό των χιλίων διακοσίων ευρώ (1.200 €).

Η απόφαση εκδόθηκε στις 29 Ιουλίου 2021 και δημοσιεύθηκε στις 30 Ιουλίου 2021.

Ο Δικαστής Ο Εισηγητής

Αθανάσιος Μαρκόπουλος Ιωάννης Κωνσταντινίδης

Η Γραμματέας

Κωνσταντίνος Λιάκος